

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı:2024/103

Karar Sayısı:2025/201

Karar Tarihi:8/10/2025

R.G.Tarih-Sayı:24/12/2025-33117

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Küçükçekmece 5. Asliye Hukuk Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU: 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu'nun 28. maddesinin birinci fıkrasının 23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Kanun'un 18. maddesiyle değiştirilen (a) bendinin birinci cümlesinde yer alan "...*kararın tebliğinden itibaren*..." ibaresinin Anayasa'nın 13. ve 35. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi talebidir.

OLAY: El atmanın önlenmesi ve ecrimisil ödenmesi talepleriyle açılan davada itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN KANUN HÜKMÜ

Kanun'un 28. maddesinin birinci fıkrasının itiraz konusu kuralın da yer aldığı (a) bendi şöyledir:

"a) (Değişik: 23/7/2010-6009/18 md.) Karar ve ilam harcı,

*Karar ve ilam harçlarının dörtte biri peşin, geri kalanı **kararın tebliğinden itibaren** bir ay içinde ödenir. Şu kadar ki, ölüm ve cismani zarar sebebiyle açılan maddi ve manevi tazminat davalarında peşin alınan harcın oranı yirmide bir olarak uygulanır. Bakiye karar ve ilam harcının ödenmemiş olması, hükmün tebliğe çıkarılmasına, takibe konulmasına ve kanun yollarına başvurulmasına engel teşkil etmez."*

II. İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Hasan Tahsin GÖKCAN, Engin YILDIRIM, Recai AKYEL, Rıdvan GÜLEÇ, Yusuf Şevki HAKYEMEZ, Yıldız SEFERİNOĞLU, Selahaddin MENTEŞ, İrfan FİDAN, Kenan YAŞAR, Muhterem İNCE, Yılmaz AKÇİL ve Ömer ÇINAR'ın katılımlarıyla 30/5/2024 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. ESASIN İNCELENMESİ

2. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Oğuz ÇAKAR tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükmü, dayanan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A. On Yıllık Süre Sorunu

3. Anayasa'nın "Anayasaya aykırılığın diğer mahkemelerde ileri sürülmesi" başlıklı 152. maddesinin dördüncü fıkrasında "Anayasa Mahkemesinin işin esasına girerek verdiği red kararının Resmî Gazetede yayımlanmasından sonra on yıl geçmedikçe aynı kanun hükmünün Anayasaya aykırılığı iddiasıyla tekrar başvuruda bulunulamaz." denilmiştir.

4. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un "*Başvuruya engel durumlar*" başlığını taşıyan 41. maddesinin (1) numaralı fıkrasında da "*Mahkemenin işin esasına girerek verdiği ret kararının Resmî Gazetede yayımlanmasından itibaren on yıl geçmedikçe aynı kanun hükmünün Anayasaya aykırılığı iddiasıyla itiraz başvurusu yapılamaz.*" hükmüne yer verilmiştir.

5. 492 sayılı Kanun'un 28. maddesinin birinci fıkrasının 6009 sayılı Kanun'un 18. maddesiyle değiştirilen (a) bendinin itiraz konusu kuralın da yer aldığı birinci cümlesi "*davalısı harçtan muaf olan davalar*" yönünden incelenmiş ve Anayasa Mahkemesinin 4/12/2024 tarihli ve E.2024/6, K.2024/204 sayılı kararıyla esastan reddedilmiştir. Bu karar 10/3/2025 tarihli ve 32837 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır. Anayasa Mahkemesince itiraz başvurusu üzerine işin esasına girilerek iptal talebi reddedilen kurala ilişkin olarak yeni bir başvurunun yapılabilmesi için ret kararının Resmî Gazete'de yayımlandığı 10/3/2025 tarihinden başlayarak geçmesi gereken on yıllık süre henüz dolmamıştır.

6. Açıklanan nedenle kurala yönelik başvurunun "*davalısı harçtan muaf olan davalar*" yönünden on yıllık yasak nedeniyle Anayasa'nın 152. maddesinin dördüncü fıkrası ile 6216 sayılı Kanun'un 41. maddesinin (1) numaralı fıkrası gereğince reddi gerekir.

B. Anlam ve Kapsam

7. 492 sayılı Kanun'un 2. maddesinin birinci fıkrasında yargı işlemlerinden bu Kanun'a ekli (1) sayılı Tarife'de yazılı olanların yargı harçlarına tabi olduğu hükme bağlanmıştır.

8. Anılan Tarife'nin "*(A) Mahkeme Harçları:*" başlıklı bölümünün "*III – Karar ve ilam harcı:*" başlıklı kısmının (1) numaralı fıkrasının (a) bendinde konusu belli bir değerle ilgili bulunan davalarda esas hakkında karar verilmesi hâlinde hüküm altına alınan anlaşmazlık konusu değer üzerinden binde 68,31 oranında karar ve ilam harcının alınması öngörülmüş, (2) numaralı fıkrasının (a) bendinde ise davanın reddine karar verilmesi durumunda maktu karar ve ilam harcının alınacağı hükme bağlanmıştır.

9. Kanun'un 26. maddesinde yargı harçlarının harca konu işlemleri yapan mahkeme veya daire tarafından alınacağı ifade edilmiş, 28. maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin birinci cümlesinde de nispi karar ve ilam harcının dörtte birinin peşin, geri kalanının kararın tebliğinden itibaren bir ay içinde ödeneceği belirtilmiştir. Anılan cümlede yer alan "*...kararın tebliğinden itibaren...*" ibaresi itiraz konusu kuralı oluşturmaktadır. Kural "*davalısı harçtan muaf olmayan davalar*" yönünden incelenmiştir.

10. Kanun'un 11. maddesinde genel olarak yargı harçlarını davayı açan veya harca konu işlemin yapılmasını isteyen kişilerin ödemekle yükümlü oldukları belirtilmiş ise de 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 323. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendinde başvurma, karar ve ilam harçları yargılama giderleri arasında sayılmış; 326. maddesinin (1) numaralı fıkrasında ise kanunda yazılı hâller dışında yargılama giderlerinin aleyhine hüküm verilen taraftan alınmasına karar verileceği öngörülmüştür.

11. Bu itibarla davanın kabulüne karar verilmesi durumunda peşin harçla birlikte kalan bakiye karar ve ilam harcı, aleyhine hüküm verilen tarafa yüklenecek olup hükmün kanun yollarına müracaat edilerek kaldırılması yahut bozulması hâlinde harç, ilgisine iade edilecektir. Davanın reddine karar verilmesi durumunda ise anılan harcın maktu karar ve ilam harcını aşan kısmı davacıya iade edilecektir.

C. İtirazın Gerekçesi

12. Başvuru kararında özetle; itiraz konusu kuralda bakiye karar ve ilam harcının ilk derece mahkemesi kararından sonra mı yoksa kararın kesinleşmesinden sonra mı tahsil edileceğine yönelik belirlemenin yapılmadığı, ilk derece mahkemesince verilen kararın kanun yollarında kaldırılması ya da bozulması hâlinde ödenen harcın iade edilmesine kadar geçen sürede değer kaybına uğrayabileceği, bu durumun mülkiyet hakkına ölçüsüz bir müdahale oluşturduğu belirtilerek kuralın Anayasa'nın 13. ve 35. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Ç. Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

1. Kuralın “*Davalısı Harçtan Muaf Olmayan Kamulaştırmasız El Atma Nedeniyle Açılan Tazminat Davaları*” Yönünden İncelenmesi

13. Anayasa Mahkemesi 8/9/2022 tarihli ve E.2022/61, K.2022/101 sayılı kararında 492 sayılı Kanun'un 28. maddesinin birinci fıkrasının 6009 sayılı Kanun'un 18. maddesiyle değiştirilen (a) bendinin itiraz konusu kuralın da yer aldığı birinci cümlesini “*davalısı harçtan muaf olan kamulaştırmasız el atma nedeniyle açılan tazminat davaları*” yönünden Anayasa'nın 13. ve 35. maddelerine aykırı bularak iptal etmiştir.

14. Anılan kararda öncelikle özel mülkiyete konu bir taşınmaza idarenin tek yanlı iradesi ile müdahale edilebilmesinin ancak Anayasa'nın 46. maddesinde öngörülen kamulaştırmaya ilişkin güvencelere uyulması şartıyla mümkün olabileceği, Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuru kararlarında idare tarafından özel mülkiyete konu bir taşınmaza kamulaştırmasız el atılmasının kanuni dayanaktan yoksun ve mülkiyet hakkını ihlal eden bir eylem olduğunun kabul edildiği, idarenin Anayasa'ya açıkça aykırı bu eylemine dolaylı da olsa müsamaha gösterilmesi sonucunu doğuracak ve kamulaştırmasız el atma nedeniyle tazminat davası açmak zorunda kalan kişileri daha da dezavantajlı bir konuma düşürecek düzenlemelerin Anayasa'nın 46. maddesinde öngörülen güvenceleri işlevsiz hâle getirebileceği ifade edilmiştir (AYM, E.2022/61, K.2022/101, 8/9/2022, §§ 37, 39, 40).

15. Kararın devamında sunulan adalet hizmeti yoluyla elde edilen menfaat gözetildiğinde ödenen harçtan belirli bir süreliğine mahrum kalınmasının tek başına Anayasa'ya aykırılık teşkil etmeyeceği ancak kamulaştırmasız el atmanın Anayasa'da mülkiyet hakkı bağlamında koruma altına alınan güvenceleri açıkça ihlal eden bir yöntem olduğu ve dava sonuçlanana kadar geçecek süre içinde ödenen harç tutarında meydana gelebilecek değer kaybının taşınmazın gerçek karşılığının elde edilememesine neden olabileceği gözetildiğinde malike söz konusu ihlallerin yanı sıra başka ek külfetler getiren kuralın Anayasa'nın sözüne aykırılık teşkil edeceği belirtilmiştir (AYM, E.2022/61, K.2022/101, 8/9/2022, § 46).

16. Bu itibarla Anayasa Mahkemesi, Anayasa'nın 46. maddesinde öngörülen güvenceye açıkça aykırı olarak taşınmazına el atılan kişinin durumunu daha da ağırlaştıran ve bu hususta herhangi bir telafi mekanizması öngörmeyen kuralın “*davalısı harçtan muaf olan kamulaştırmasız el atma nedeniyle açılan tazminat davaları*” yönünden Anayasa'nın 13. ve 35. maddelerine aykırı olduğuna ve iptaline karar vermiştir.

17. İtiraz konusu kural bakımından da “*davalısı harçtan muaf olmayan kamulaştırmasız el atma nedeniyle açılan tazminat davaları*” yönünden Anayasa Mahkemesinin anılan kararından ayrılmayı gerektirir bir durum bulunmamaktadır.

18. Açıklanan nedenlerle kural “*davalısı harçtan muaf olmayan kamulaştırmasız el atma nedeniyle açılan tazminat davaları*” yönünden Anayasa'nın 13. ve 35. maddelerine aykırıdır. İptali gerekir.

Basri BAĞCI bu görüşe katılmamıştır.

2. Kuralın “*Davalısı Harçtan Muaf Olmayan Diğer Davalar*” Yönünden İncelenmesi

19. 6216 sayılı Kanun’un 43. maddesi uyarınca kural, ilgisi nedeniyle Anayasa’nın 36. maddesi yönünden de incelenmiştir.

20. Anayasa Mahkemesi 4/12/2024 tarihli ve E.2024/6, K.2024/204 sayılı kararında 492 sayılı Kanun’un 28. maddesinin birinci fıkrasının 6009 sayılı Kanun’un 18. maddesiyle değiştirilen (a) bendinin itiraz konusu kuralın da yer aldığı birinci cümlesini “*davalısı harçtan muaf olan davalar*” yönünden incelemiş ve bu yönden Anayasa’nın 13., 35. ve 36. maddelerine aykırı olmadığına karar vererek iptal talebini reddetmiştir.

21. Anılan kararda ilk olarak davacının nispi karar ve ilam harcı olarak peşin ödediği tutardan dava sonuçlanana kadar mahrum kalacağı gözönünde bulundurulduğunda söz konusu hükmün mülkiyet hakkına yönelik bir sınırlama öngördüğü, davacının nispi karar ve ilam harcının dörtte birini peşin olarak ödemekle yükümlü tutulmasının da mahkemeye erişim hakkını sınırladığı ifade edilmiştir (AYM, E.2024/6, K.2024/204, 4/12/2024, §§ 18, 19).

22. Kararda, anılan harcın hangi oranda ve ne zaman ödeneceğini açık, net, anlaşılır, uygulanabilir ve nesnel şekilde düzenleyen hükmün kanunilik şartını sağladığı ve mahkemelere yöneltilecek gereksiz talepler nedeniyle yargının iş yükü altında bırakılmasının ve hak arama özgürlüğünün kötüye kullanılmasının önlenmesi bağlamında kamu yararına yönelik meşru bir amacının bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır (AYM, E.2024/6, K.2024/204, 4/12/2024, §§ 24, 28).

23. Kararın devamında, hükmün gereksiz davaların açılmasını ve hak arama özgürlüğünün kötüye kullanılmasını engelleyebilecek nitelikte olduğu, bu itibarla meşru amaca ulaşma bakımından elverişli olduğu ve harcın ödenme zamanını düzenleyen ve kanun koyucunun takdir yetkisi kapsamında kalan hükmün anılan meşru amaca ulaşma bakımından gerekli olmadığının söylenemeyeceği belirtilmiştir (AYM, E.2024/6, K.2024/204, 4/12/2024, §§ 30, 31).

24. Sınırlamanın orantılı olup olmadığı hususunda yapılan değerlendirmede ise hükümle harcın yalnızca dörtte birinin peşin ödenmesi, davanın reddine karar verilmesi hâlinde ise davacıdan maktu karar ve ilam harcının alınması öngörülerek kanun koyucunun takdir yetkisini davacı üzerinde anılan harcın yaratacağı baskıyı mümkün olduğunca azaltacak yönde kullandığı, davacının sunulan adalet hizmetinden yararlandığı gözetildiğinde nispi karar ve ilam harcı olarak ödediği tutardan belirli bir süre mahrum kalmasının tek başına katlanılamayacak bir külfet olarak nitelendirilmesinin mümkün olmadığı, ayrıca 6100 sayılı Kanun’un 334. maddesinin (1) numaralı fıkrasında adli yardım mekanizmasına yer verildiği ve hükümde ekonomik gücü zayıf kişilere aşırı bir külfet yüklemesini engellemeye yönelik bir güvencenin de bulunduğu vurgulanmıştır (AYM, E.2024/6, K.2024/204, 4/12/2024, §§ 35, 37).

25. Öte yandan kararda Anayasa Mahkemesinin anılan 8/9/2022 tarihli ve E.2022/61, K.2022/101 sayılı kararına da atıfta bulunularak hükmün “*davalısı harçtan muaf olan kamulaştırmasız el atma nedeniyle açılan tazminat davaları*” yönünden iptal edilmiş olmasına karşın Anayasa’nın 46. maddesinde kamulaştırmanın ancak gerçek karşılığın ödenmesi şartıyla gerçekleştirilebileceğine yönelik açık bir düzenlemeye yer verildiği, dolayısıyla söz konusu kararda benimsenen yaklaşımın “*davalısı harçtan muaf olan tüm davalar*” yönünden geçerli olması gerektiğinin savunulamayacağı ifade edilmiştir (AYM, E.2024/6, K.2024/204, 4/12/2024, § 36).

26. Tüm bu değerlendirmeler sonucunda karar ve ilam harcının, peşin olarak ödenen dörtte biri dışında kalan kısmının kararın tebliğinden itibaren bir ay içinde ödenmesini öngören hükmün “*davalısı harçtan muaf olan davalar*” yönünden Anayasa’nın 13., 35. ve 36. maddelerine aykırı olmadığına ve itirazın reddine karar verilmiştir.

27. İtiraz konusu kural bakımından da “*davalısı harçtan muaf olmayan diğer davalar*” yönünden Anayasa Mahkemesinin anılan kararından ayrılmayı gerektirir bir durum bulunmamaktadır.

28. Açıklanan nedenlerle kural “*davalısı harçtan muaf olmayan diğer davalar*” yönünden Anayasa’nın 13., 35. ve 36. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir.

IV. İPTAL KARARININ YÜRÜRLÜĞE GİRECEĞİ GÜN SORUNU

29. Anayasa’nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasında “*Kanun, Cumhurbaşkanlığı kararnamesi veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların hükümleri, iptal kararlarının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Gereken hallerde Anayasa Mahkemesi iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabilir. Bu tarih, kararın Resmî Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez.*” denilmekte, 6216 sayılı Kanun’un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrasında da bu kural tekrarlanmak suretiyle Anayasa Mahkemesinin gerekli gördüğü hâllerde Resmî Gazete’de yayımlandığı günden başlayarak iptal kararının yürürlüğe gireceği tarihi bir yılı geçmemek üzere ayrıca kararlaştırabileceği belirtilmektedir.

30. 492 sayılı Kanun’un 28. maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin birinci cümlesinde yer alan “*...kararın tebliğinden itibaren...*” ibaresinin “*davalısı harçtan muaf olmayan kamulaştırmasız el atma nedeniyle açılan tazminat davaları*” yönünden iptal edilmesi nedeniyle doğacak hukuksal boşluk kamu yararını ihlal edecek nitelikte görüldüğünden Anayasa’nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasıyla 6216 sayılı Kanun’un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrası gereğince iptal hükmünün kararın Resmî Gazete’de yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra yürürlüğe girmesi uygun görülmüştür.

V. HÜKÜM

2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu’nun 28. maddesinin birinci fıkrasının 23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Kanun’un 18. maddesiyle değiştirilen (a) bendinin birinci cümlesinde yer alan “*...kararın tebliğinden itibaren...*” ibaresinin;

A. “*Davalısı harçtan muaf olan davalar*” yönünden Anayasa’nın 152. maddesinin dördüncü fıkrası ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun’un 41. maddesinin (1) numaralı fıkrası gereğince REDDİNE OYBİRLİĞİYLE,

B. “*Davalısı harçtan muaf olmayan kamulaştırmasız el atma nedeniyle açılan tazminat davaları*” yönünden Anayasa’ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, Basri BAĞCI’nın karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA, iptal hükmünün Anayasa’nın 153. maddesinin üçüncü fıkrası ile 6216 sayılı Kanun’un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrası gereğince KARARIN RESMÎ GAZETE’DE YAYIMLANMASINDAN BAŞLAYARAK DOKUZ AY SONRA YÜRÜRLÜĞE GİRMESİNE OYBİRLİĞİYLE,

C. “*Davalısı harçtan muaf olmayan diğer davalar*” yönünden Anayasa’ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE OYBİRLİĞİYLE,

8/10/2025 tarihinde karar verildi.

Başkan
Kadir ÖZKAYA

Başkanvekili
Basri BAĞCI

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Üye
Recai AKYEL

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Üye
Yıldız SEFERİNOĞLU

Üye
Selahaddin MENTEŞ

Üye
İrfan FİDAN

Üye
Kenan YAŞAR

Üye
Muhterem İNCE

Üye
Yılmaz AKÇİL

Üye
Ömer ÇINAR

Karşı oy

1. Küçükçekmece 5. Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından Harçlar Kanununun 18. maddesinin 1. fıkrasının “a” bendinde yer alan “...*kararın tebliği den itibaren...*” ibaresi, *kuralda kast edilen kararın ilk derece mahkemesi tarafından verilen karar mı veya kesinleşen karar mı olduğu* hususunun belirsizliği nedeniyle Anayasaya aykırı olduğu iddiasıyla itiraza konu edilmiştir.

2. İlgili mahkeme, dava sonucunda davayı kazanması halinde kanun yolu aşamasında harcı ödeyen tarafa iade edilmesi durumunda da aradan geçecek zaman zarfında oluşacak değer aşınmalarının da mülkiyet hakkını ihlal eder nitelikte olduğunu da ek bir gerekçe olarak ileri sürmüştür.

3. Anayasa Mahkemesi söz konusu normu 2022/61 esas sayılı dosya üzerinden inceleyerek kamulaştırmasız el atma davaları açısından ve davalısı harçtan muaf olan taraflar

yönünden kuralın Anayasanın 13 ve 35. maddelerine aykırı olduğu kanaatiyle “a” bendinin tamamının iptaline karar vermiştir (AYM, E.2022/61, K.2022/101, 08/09/2021, § 48).

4. Söz konusu dosyada iptal gerekçesi olarak; kamulaştırmasız el atma uygulamasının hukuk düzeni tarafından kabul edilen bir kurum olmadığı, kendisi hukuka aykırı olan bu tatbikat nedeniyle tarafların fazladan zarara uğramalarına yol açacak düzenlemelerin Anayasaya aykırı olacağına kanaat getirilerek iptal sonuca ulaşmıştır (AYM, E.2022/61, K.2022/101, 08/09/2021, § 40, 41, 42).

5. 2022/61 esas sayılı dosyadan farklı olarak mevcut itiraz dosyadaki dava özel kişiler arasındaki bir el atmanın önlenmesi ve ecriden misil davasıdır.

6. Bu nedenle kamulaştırmasız el atma ya daire değerdendirmelerin inceleme konusu edilen somut norm denetimi dosyası açısından geçerliliğı bulunmamaktadır.

7. Diğer taraftan konuyu Anayasa Mahkemesine taşıyan Mahkeme sadece “...kararın tebliğ inden itibaren...” tabirinin anayasa aykırı olduğunu iddia etmiştir.

8. Çoğunluk ise konu ve itiraz gerekçelerini dikkate almadan ve derdest dava kamulaştırmasız el atma davasıymış gibi bir değerdendirme hatası yapmak suretiyle “davalısı harçtan muaf olmayan kişiler yönünden” iptal sonucuna ulaşmıştır.

9. Gerek davanın konusu ve gerekse anayasa aykırılık gerekçeleri çoğunluğun iptal gerekçeleriyle örtüşmemektedir. Zira dava kamulaştırmasız el atma davası olmayıp itiraza konu edilen kısım sadece tebliğ edilecek kararın ne olduğuna ilişkin belirsizlik durumuna ilişkin ve bu konuyla kısıtlı bir itiraza dayanmaktadır.

10. Diğer taraftan itiraza konu edilen normun anayasaya aykırılık gerekçelerinden bir tanesi de; ödemeyi yapan tarafın haklı çıkması durumunda harcı geri almasına kadar geçecek süre zarfında oluşacak değerdere kaybına katlanmak zorunda bırakılmasıdır.

11. Bu sorun yaşanan enflasyonist ortamın doğal bir sonucu olarak ortaya çıkan ve benzer uyuşmazlıkların tamamında karşılaşılan genel bir sorundur. Buna ilişkin olarak Anayasa Mahkemesi munzam zarar konusunda vermiş olduğu *Caner Şafak* [GK], B. No: 2024/41763, 8/7/2025 Kararıyla itiraz konusu normdan bağımsız ve genel mahiyette bir sorun tespiti yaparak bunun düzeltilmesi için yasama organına çağrıda bulunmuştur.

12. Öte yandan itiraz merciinin dile getirdiğı gibi tebliğ edilecek kararın hangi karar olduğuna dair kanun metninde bir ifade yer almamakta ise de kuralda geçen kararın ilk derece tarafından verilen ve henüz kesinleşmemiş karar olduğuy yargılama mercileri tarafından kahir ekseriyetle kabul edilmektedir. Bu nedenle kuralda bir belirsizlik olmadığı açıktır.

13. Diğer taraftan yukarıda izah edildiğı gibi çoğunluk tarafından kabul edilen inceleme yönteminin somut norm denetiminin mantığına da uygun düşmediğı kanaati ile normun Anayasaya aykırı olmadığını değerdendirdiğimizden çoğunluğun aksi yöndeki görüşüne iştirak edilmemiştir.

Başkanvekili

Basri BAĞCI